

ปัจจุบันกาลในภาษาอังกฤษและภาษาไทย

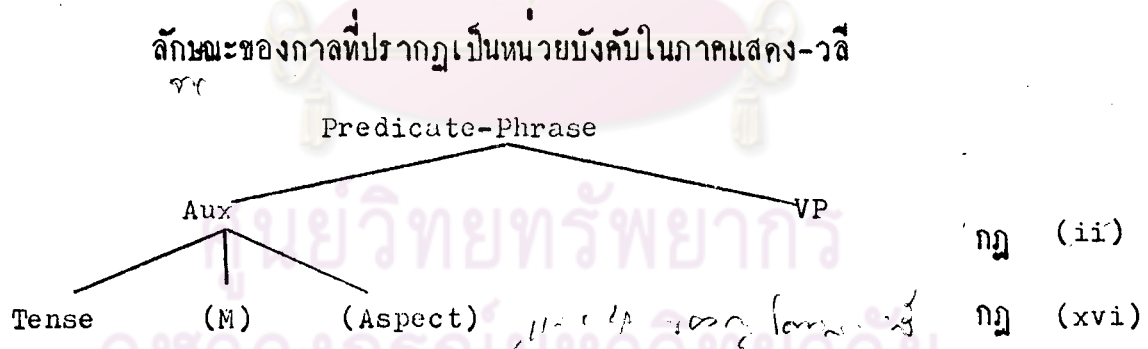
4.1 ปัจจุบันกาลในภาษาอังกฤษ

ในการวิเคราะห์ปัจจุบันกาลในภาษาอังกฤษนั้นจะต้องพิจารณาเรื่องกาลในภาษาอังกฤษเสียก่อน ดังนี้ คือ

4.1.1 กาลในภาษาอังกฤษ

จากกฎโครงสร้างวลีที่ (ii) และ (xvi) ในประโยคภาษาอังกฤษจะเห็นได้ว่า กาล เป็นหน่วยหนึ่งที่อยู่ในหน่วยช่วยกริยา และหน่วยช่วยกริยานี้ก็เป็นหน่วยที่บังคับหน่วยหนึ่งของภาคแสดง-วลี (ในภาคแสดง-วลีจะปรากฏหน่วยที่บังคับสองหน่วย คือหน่วยช่วยกริยา และกริยาวลี) โดยที่กาลจะปรากฏเป็นหน่วยบังคับ ส่วนคำกริยาช่วยและการผันลักษณะนั้นจะปรากฏเป็นหน่วยเลือกได้ ดังจะเห็นได้จากแผนภูมิดังนี้ คือ

แผนภูมิที่ 7

จากกฎแสดงว่า กาล เป็นลักษณะสำคัญที่ต้องเกิดในภาษาอังกฤษ และในเมื่อโครงสร้างของกริยาวลีก็ได้แสดงไว้แล้วว่า หน่วยที่ต้องเกิดเสมอคือ คำกริยา หรือคำกริยา "เป็น" กับภาคแสดง¹ ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า เมื่อใดก็ตามที่คำกริยาเกิดในภาษาอังกฤษ เมื่อนั้นกาลจะต้องเกิดความคู่ไปเสมอ

¹ดูรายละเอียดเกี่ยวกับโครงสร้างของกริยาวลีในภาษาอังกฤษได้ใน กฎ (111)

ขอมสกี¹ ได้ให้รายละเอียดเพิ่มขึ้นเกี่ยวกับกาลว่า กาลแบ่งออกเป็น ปัจจุบันกาล (Present) หรืออดีตกาล (Past) คำกริยาช่วยซึ่งเดิมใช้สัญลักษณ์ M ต่อมาเปลี่ยนเป็น Modal ส่วนการณลักษณะก็จะแบ่งออกได้เป็น การณลักษณะที่สมบูรณ์ (Perfect Aspect) และการณลักษณะที่กำลังดำเนินอยู่ (Progressive Aspect) ดังนั้นในกฎโครงสร้างวลีที่ (xvi) ที่ได้แสดงไว้ใน 3.1.2 คือ

(xvi) Aux → Tense (M) (Aspect)

ถ้าเขียนใหม่โดยให้รายละเอียดเพิ่มขึ้นจะได้กฎดังนี้ คือ

(xvi) Aux → Tense (Modal) (Perfect) (Progressive)

(xvii) Tense → { Present
Past }

จากกฎใหม่ที่ได้อธิบายรายละเอียดเพิ่มขึ้นแล้วนี้ หน่วยช่วยกริยา (Aux) สามารถแจงเป็นโครงสร้างได้ถึง 8 โครงสร้าง ดังนี้ คือ

กาล
 กาล คำกริยาช่วย
 กาล การณลักษณะที่สมบูรณ์
 กาล การณลักษณะที่กำลังดำเนินอยู่
 กาล คำกริยาช่วย การณลักษณะที่สมบูรณ์
 กาล คำกริยาช่วย การณลักษณะที่กำลังดำเนินอยู่
 กาล การณลักษณะที่สมบูรณ์ การณลักษณะที่กำลังดำเนินอยู่
 กาล คำกริยาช่วย การณลักษณะที่สมบูรณ์ การณลักษณะที่กำลังดำเนินอยู่

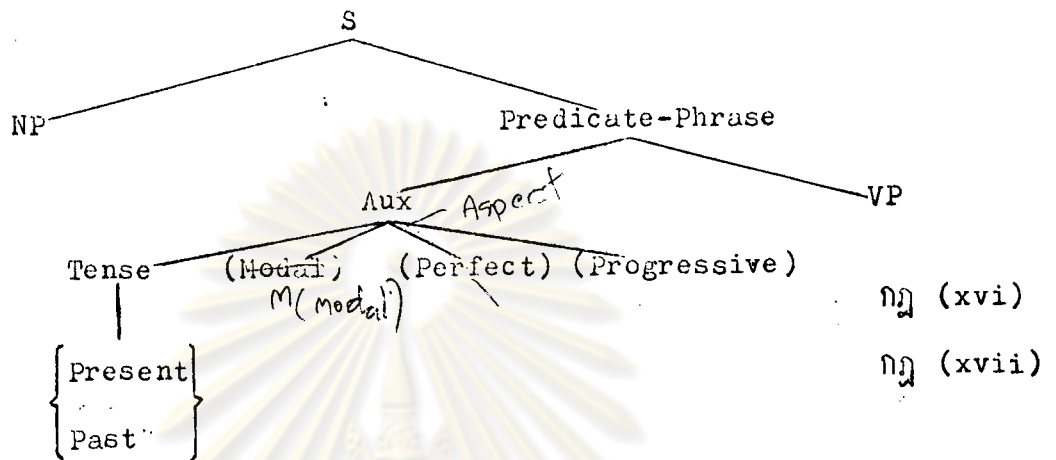
เพื่อที่จะให้เห็นลักษณะของกาลที่ปรากฏในประโยคภาษาอังกฤษได้อย่างชัดเจน จะเขียนโครงสร้างดังนี้

¹Noam Chomsky, Aspect..., p. 42-43.

แผนภูมิที่ 8

20/10/2011

ลักษณะของกาลที่ปรากฏในประโยคภาษาอังกฤษ

จากแผนภูมิที่ 8 นี้แสดงให้เห็นว่า กาลจะปรากฏอยู่ที่หน่วยช่วยกริยา โดย อาจจะมีคำกริยาช่วย การณ์ลักษณะที่สมบูรณ์ การณ์ลักษณะที่กำลังดำเนินอยู่ เกิดร่วมกับ กาลควยไค้ และกาลก็สามารถแบ่งออกไค้เป็นปัจจุบันหรืออดีตกาล ฉะนั้นจากโครงสร้าง ทั้ง 8 โครงสร้างของหน่วยช่วยกริยานั้น เมื่อเปลี่ยนกาลเป็นปัจจุบันกาลหรืออดีตกาลตาม กฎ (xvii) แล้วจะไค้โครงสร้างถึง 16 โครงสร้าง ฉึงจะเขียนเป็นตารางแสดง โครงสร้างของหน่วยช่วยกริยาทั้ง 16 โครงสร้างที่สามารถปรากฏในประโยคไค้ฉึงนี้ คือ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4

โครงสร้างทั้งหมดของหน่วยชวกริยาในประโยคภาษาอังกฤษ

S			
NP	Predicate - Phrase		
	Aux	VP	
	Tense (Modal)(Perfect)(Progressive)	V	NP
✓ Present	_____	_____	_____
Past	_____	_____	_____
Present Modal	_____	_____	_____
Past Modal	_____	_____	_____
✓ Present	_____	Perfect	_____
Past	_____	Perfect	_____
/ Present	_____	_____	Progressive
Past	_____	_____	Progressive
Present Modal	Perfect	_____	_____
Past Modal	Perfect	_____	_____
Present Modal	_____	Progressive	_____
Past Modal	_____	Progressive	_____
✓ Present	_____	Perfect	Progressive
Past	_____	Perfect	Progressive
Present Modal	Perfect	Progressive	_____
Past Modal	Perfect	Progressive	_____

เนื่องจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้จำกัดขอบข่ายของการวิเคราะห์ไว้โดยไม่รวมการวิเคราะห์คำกริยาช่วยต่าง ๆ (Modal) ซึ่งได้แก่คำ can, may, shall, will อื่น ๆ อีก คงจะศึกษาเฉพาะกาลและการผันลักษณะเท่านั้น ดังนั้นกาลและการผันลักษณะที่เกิดขึ้นร่วมกันได้นั้นสามารถที่จะเขียนให้เห็นเป็นโครงสร้างได้ 8 โครงสร้างดังนี้ คือ

ตารางที่ 5

โครงสร้างของกาลและการผันลักษณะที่ปรากฏร่วมกันได้ในประโยคภาษาอังกฤษ

S					
NP	Predicate - Phrase				
	Aux			VP	
	Tense	(Perfect)	(Progressive)	V	NP
	Present	—	—		
	Past	—	—		
	Present	Perfect	—		
	Past	Perfect	—		
	Present	—	Progressive		
	Past	—	Progressive		
	Present	Perfect	Progressive		
	Past	Perfect	Progressive		

จะเห็นว่าโครงสร้างของประโยคทั้ง 8 โครงสร้างได้รวมทั้งปัจจุบันกาล (Present) และ อดีตกาล (Past) แต่ในที่นี้ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาเฉพาะปัจจุบันกาล ดังนั้นโครงสร้างของอดีตกาลจึงถือว่าไม่เกี่ยวข้อง

4.1.2 ปัจจุบันกาลในภาษาอังกฤษ

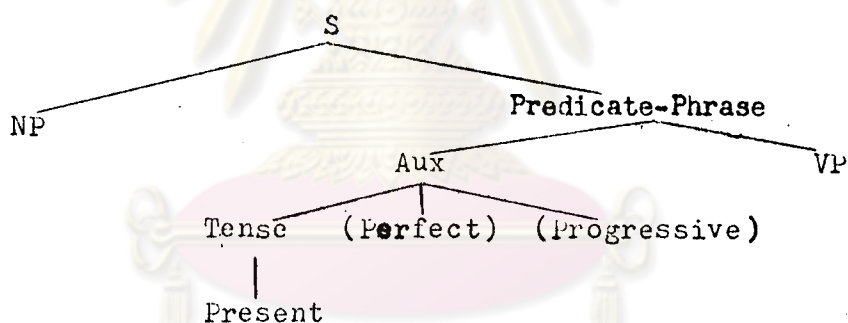
ปัจจุบันกาลในภาษาอังกฤษจะอธิบายได้จากการวิเคราะห์ลักษณะทางไวยากรณ์ ซึ่งรวมทั้งโครงสร้างเล็ก โครงสร้างผิว และลักษณะทางเสียง นอกจากนี้จะอธิบายได้จากการวิเคราะห์ลักษณะทางไวยากรณ์แล้ว ปัจจุบันกาลในภาษาอังกฤษยังจะอธิบายได้จากการวิเคราะห์ทางความหมายด้วย

4.1.2.1 ลักษณะทางไวยากรณ์ : โครงสร้างเล็ก

ปัจจุบันกาลภาษาอังกฤษในระดับโครงสร้างเล็กจะแสดงได้จากหน่วยกาลที่ปรากฏในกฎโครงสร้างวลี ดังนี้คือ

แผนภูมิที่ 9

ปัจจุบันกาลภาษาอังกฤษในโครงสร้างเล็ก

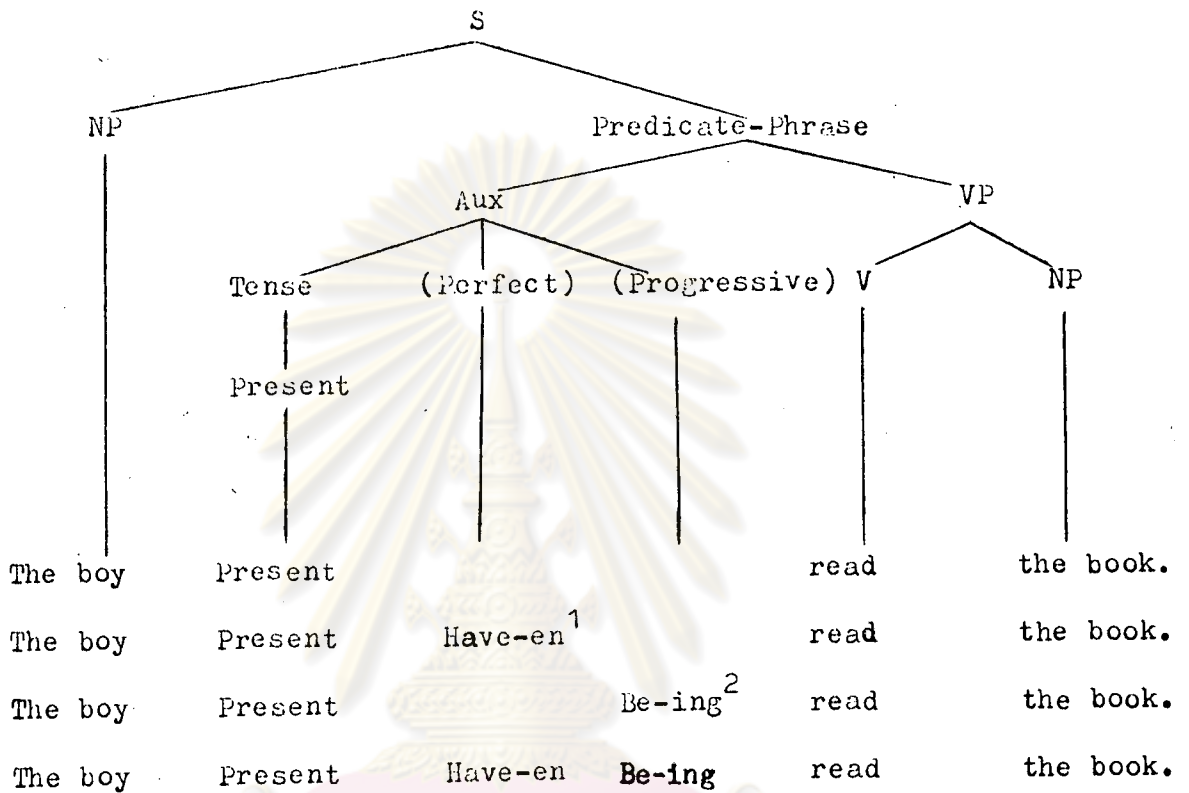

จากแผนภูมินี้จะเห็นได้ว่าปัจจุบันกาลปรากฏจากหน่วยกาล และปัจจุบันกาลจะมีการผันลักษณะที่สมบูรณ์ และการผันลักษณะที่กำลังดำเนินอยู่ปรากฏรวมด้วยได้

โครงสร้างเล็กของปัจจุบันกาลที่ได้จากแผนภูมิที่ 9 นี้เรียกว่าโครงรูปประโยครองสุดท้าย (Pre-terminal derivational string) ซึ่งจะทำให้เป็นโครงรูปประโยคสุดท้าย (Terminal string) ได้ด้วยการใส่คำศัพท์ที่จะเห็นได้จากแผนภูมิต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 10

แผนภูมิต้นไม้แสดงโครงสร้างประโยคสุดท้าย

4.1.2.2 ลักษณะทางไวยากรณ์ : โครงสร้างฉิว

โครงสร้างฉิวของปัจจุบันกาลจะเปลี่ยนเป็นโครงสร้างฉิวไค้้นจะต้องผ่านกฎการ परिवर्त (กฎการ परिवर्तจะไม่เปลี่ยนความหมายของประโยคเพียงแต่จะเปลี่ยนหน่วยต่าง ๆ ในโครงสร้างให้อยู่ในตำแหน่งที่ถูกต้อง

¹การฉิวลักษณะที่สมบูรณ์ (Perfect Aspect) จะมีส่วนประกอบ 2 ส่วน คือ Verb to have and Past participle morpheme -en

²การฉิวลักษณะที่ดำเนินอยู่ (Progressive Aspect) จะมีส่วนประกอบ 2 ส่วน คือ Verb to be and Present participle morpheme -ing

กฎการปริวรรตที่สำคัญในเรื่องปัจจุบันกาลมีอยู่ 2 กฎที่เป็นกฎบังคับใช้ คือ กฎการสอดคล้องเรื่องพจน์ระหว่างประธานและคำกริยา (Concord rule) และกฎการปริวรรตย้ายตำแหน่งหน่วยเติม (Affix transformation) การใช้กฎจะต้องใช้ตามลำดับเสมอ กฎทั้ง 2 มีลักษณะดังนี้ คือ

1) กฎการสอดคล้องเรื่องพจน์ระหว่างประธานและคำกริยา

(T. obligatory)

$$\begin{bmatrix} \text{NP} \\ \text{sing}^1 \\ \text{NP} \\ \text{plu} \end{bmatrix} + \text{Present+V} \Rightarrow \begin{bmatrix} \text{NP} \\ \text{sing} \\ \text{NP} \\ \text{plu} \end{bmatrix}^2 + \text{Present+} \begin{bmatrix} \text{V} \\ \text{sing} \\ \text{V} \\ \text{plu} \end{bmatrix}$$

กฎปริวรรตกฎนี้แจงออกได้ว่า โครงรูปประโยคที่ประกอบด้วยนามวลี เอกพจน์หรือพหูพจน์ หน่วยปัจจุบันกาลและคำกริยา จะปริวรรตเป็นนามวลีเอกพจน์ หน่วยปัจจุบันกาลและคำกริยาเอกพจน์ หรือนามวลีพหูพจน์ หน่วยปัจจุบันกาล และคำกริยาพหูพจน์ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าพจน์ของประธานและคำกริยาจะต้องสอดคล้องกัน

2) กฎการย้ายตำแหน่งหน่วยเติม

(T. obligatory) Affix+V \Rightarrow V+Affix (เมื่อ Affix = s, Ø, en, ing)

กฎการปริวรรตกฎนี้แจงได้ว่า หน่วยเติมเมื่อนำหน้าคำกริยาจะปริวรรตเป็น คำกริยาตามด้วยหน่วยเติม และหน่วยเติมจะได้แก่ s, Ø, en และ ing ตามลำดับ

ดังนั้น โครงรูปประโยคสุดท้ายที่ได้จากแผนภูมิที่ 10 เมื่อใช้กฎการสอดคล้องเรื่องพจน์ระหว่างประธานและคำกริยาแล้ว จะได้โครงรูปประโยคดังนี้ คือ

¹ sing (singular) = เอกพจน์ plu (plural) = พหูพจน์

² เครื่องหมาย [] ในกฎการปริวรรตจะกำหนดให้หน่วยที่อยู่ในเครื่องหมายนี้ ต้องปรากฏร่วมกันดังนี้คือ หน่วยที่ปรากฏในเครื่องหมาย [] บรรทัดแรกต้องเกิดด้วยกัน คือนามวลีเอกพจน์ กับคำกริยาเอกพจน์ และหน่วยที่ปรากฏในบรรทัดที่สองต้องเกิดด้วยกัน คือนามวลีพหูพจน์ และคำกริยาพหูพจน์.

The boy s read the book.

The boy has en read the book.

The boy is ing read the book.

The boy has en be ing read the book.

และโครงสร้างประโยคทั้งหมดนี้จะต้องผ่านกฎการปริวรรตย้ายตำแหน่งหน่วยเติม ซึ่งจะทำให้ได้โครงสร้างประโยคที่เป็นโครงสร้างผิวคังต่อไปนี้

The boy reads the book.

The boy has read the book.

The boy is reading the book.

The boy has been reading the book.

นอกจากจะมีกฎที่ยังคับใช้ คือ กฎการสอดคล้องเรื่องพจน์ระหว่างประธานและคำกริยา และกฎการย้ายตำแหน่งหน่วยเติมแล้ว ยังมีกฎการปริวรรตที่ไม่บังคับใช้อีกกฎหนึ่งที่เกี่ยวข้องในเรื่องของปัจจุบันกาล คือ กฎการย้ายที่วิเศษณ์วลีบอกเวลา ซึ่งวิเศษณ์วลีบอกเวลานี้เติมปรากฏอยู่ท้ายประโยคในกฎโครงสร้างวลีอาจจะย้ายมาอยู่หน้าประโยคได้ กฎนี้จะมีลักษณะดังนี้ คือ

3) กฎการย้ายที่วิเศษณ์วลีบอกเวลา

(T. optional) NP+VP+Time \Rightarrow Time+NP+VP

กฎการปริวรรตกฎนี้แจงออกได้ว่า โครงสร้างประโยคซึ่งประกอบด้วยนามวลีกริยาวลีและวิเศษณ์วลีบอกเวลา จะปริวรรตเป็นโครงสร้างประโยคซึ่งประกอบด้วยวิเศษณ์วลีบอกเวลา นามวลี และกริยาวลี

ดังนั้นในประโยคภาษาอังกฤษที่มีวิเศษณ์บอกเวลาปรากฏอยู่ท้ายประโยคอาจจะใช้กฎการปริวรรตชนิดนี้ย้ายวิเศษณ์วลีบอกเวลาให้มาอยู่หน้าประโยคได้

ตัวอย่าง

The boy is reading the book now. \Rightarrow Now the boy is reading the book.

4.1.2.3 ลักษณะทางเสียง

ประโยคต่าง ๆ ในโครงสร้างผิวที่ผ่านกฎการ परिवรรตมาแล้วนั้นจะเข้าสู่องค์ประกอบทางเสียง (Phonological component) ในองค์ประกอบทางเสียงนี้จะมีวิธีการต่าง ๆ ของระบบเสียงในการที่จะทำให้ประโยคนั้น ๆ ออกเสียงสมบูรณ์เป็นภาษาที่ใช้สื่อสารได้

โครงรูปประโยคสุดท้ายที่ใส่คำศัพท์แล้วนั้นจะมีลักษณะทางเสียงอยู่ด้วย¹ ดังจะแสดงให้เห็นได้จากโครงรูปประโยคสุดท้ายที่เป็นโครงสร้างผิวของปัจจุบันกาลคั่งนี้ คือ

The	boy	read	s	the	book. ²
_d			_s	3	
- Vocalic			- Vocalic		
+ Consonantal			+ Consonantal		
+ Abrupt release			- Voice		
+ Voice			+ Strident		
+ Central			+ Central		
- High			- High		

¹ดูรายละเอียดการใส่คำศัพท์ได้ใน 3.1.2.2 หน้า 27-29.

²ประโยคนี้นี้ผ่านกฎการสอกลองเรื่องพจน์ระหว่างประธานและคำกริยา และกฎการ परिवรรตย้ายตำแหน่งหน่วยเติมแล้ว และในการอธิบายลักษณะทางเสียงนี้จะอธิบายเพียง 2 เสียงเท่านั้น คือ เสียง [d] ซึ่งเป็นเสียงสุดท้ายของคำกริยาที่อยู่ข้างหน้า s และเสียง [s]

³ศัพท์ลักษณะนี้ถือตาม Julia S. Falk, Linguistics and Language (Massachusetts, 1973).

ลักษณะทางเสียงที่ปรากฏในโครงสร้างนี้ คือ สัทลักษณะที่สำคัญ (Distinctive features) ที่ปรากฏในรายการศัพท์ การที่มีแต่ลักษณะทางเสียงที่สำคัญเท่านั้นยังไม่เพียงพอในการออกเสียงในภาษาไทยได้ โครงรูปประโยคสุดท้ายนี้จึงต้องผ่านเข้าสู่องค์ประกอบทางเสียง โดยจะผ่านกฎอีก 2 ชนิด คือ กฎการออกเสียง (Phonological rule) และ กฎเติมลักษณะทางเสียง (Redundancy rule) ซึ่งจะทำให้ประโยคออกเสียงเป็นภาษานั้น ๆ ได้อย่างสมบูรณ์

ในการที่จะแสดงให้เห็นถึงการทำงานขององค์ประกอบทางเสียงอย่างชัดเจนจะอธิบายรายละเอียดเฉพาะเสียง [s] ท้ายคำกริยาในรูปปัจจุบันกาลเท่านั้น

หน่วยเติมในคำกริยาที่มีรูปปัจจุบันกาลบุรุษที่ 3 สามารถออกเสียงได้ 3 แบบ คือ

[əz] เช่นในคำว่า kisses

[z] เช่นในคำว่า reads

[s] เช่นในคำว่า collects

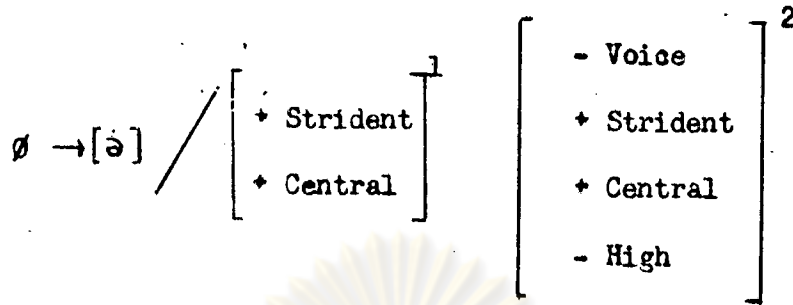
แต่จากโครงสร้างประโยคสุดท้ายที่ผ่านกฎการปริวรรตแล้ว ก็ยังไม่สามารถที่จะบอกได้ว่ารูป s จะออกเสียงอย่างไร ดังนั้นจึงต้องมีกฎการออกเสียงที่จะกำหนดว่ารูป s จะออกเสียงเป็น [əz], [z] หรือ [s] ซึ่งตามกฎการออกเสียงข้างล่างนี้บ่งว่าการที่จะออกเสียงอย่างนั้นจะขึ้นกับสัทปริบท คือ เสียงท้ายของคำที่อยู่ข้างหน้า รูป s

กฎการออกเสียงที่เกี่ยวข้องกับปัจจุบันกาลนั้นมีอยู่ 2 กฎ¹ คือ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

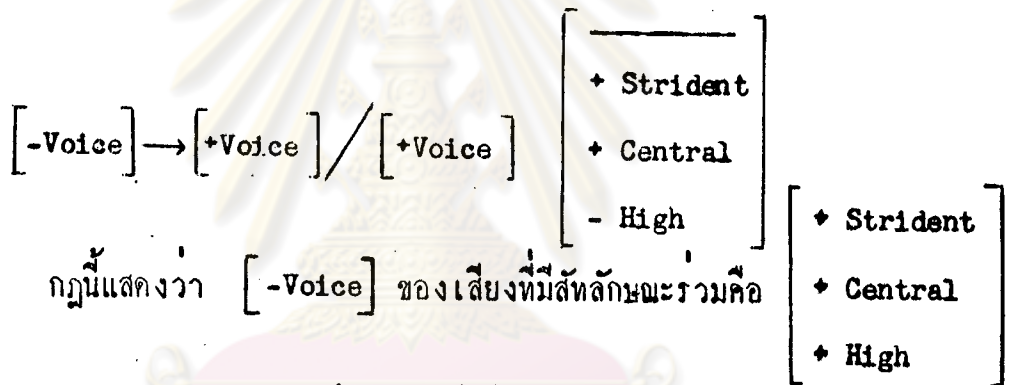
¹กฎทั้ง 2 กฎนั้นนอกจากจะใช้กับคำกริยาในรูปปัจจุบันกาลบุรุษที่ 3 แล้ว ยังใช้กับคำนามพหูพจน์และคำนามในรูปของการแสดงความเป็นเจ้าของด้วย

กฎที่ 1

กฎนี้แสดงว่า เสียง [ə] จะเกิดแทรกขึ้นถ้าเสียง [s] ปรากฏอยู่หลังเสียง [s, z, ʃ, ʒ, č, ǰ]

กฎที่ 2

กฎนี้แสดงว่า [-Voice] ของเสียงที่มีสัทลักษณะรวมคือ [+Voice] จะเปลี่ยนเป็น [+Voice] ถ้าอยู่ในตำแหน่งที่มีเสียงแวดล้อม [+Voice] นำหน้า การใช้กฎจะต้องใช้ตามลำดับเสมอ

ในที่นี้จะอธิบายการออกเสียง [əz] ในคำว่า kisses, [z] ในคำว่า reads และ [s] ในคำว่า collects โดยที่จะอธิบายแต่สัทลักษณะที่สำคัญของเสียงสุดท้ายของคำกริยาทั้ง 3 คำคือเสียง [s] ในคำ kisses เสียง [d] ในคำว่า reads และเสียง [t] ในคำว่า collects และสัทลักษณะที่สำคัญของเสียง [s] ซึ่งแสดงปัจจุบันกาลของคำกริยาทั้ง 3 คำ

คำว่า kisses จะมีขั้นตอนการออกเสียงดังจะอธิบายให้เห็นได้ต่อไปนี้ คือ

¹ ลักษณะทางเสียงที่สำคัญของเสียง s, z, ʃ, ʒ, č, ǰ
² ลักษณะทางเสียงที่สำคัญของเสียง s

<p>kiss</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 10px; width: fit-content; margin: auto;"> <p style="text-align: center;">_s</p> <ul style="list-style-type: none"> - Vocalic + Consonantal - Voice + Strident + Central - High </div>	<p>s</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 10px; width: fit-content; margin: auto;"> <p style="text-align: center;">_s</p> <ul style="list-style-type: none"> - Vocalic + Consonantal - Voice - Strident + Central - High </div>
--	---

จะเห็นได้ว่าคำ kisses จะมีเสียงแวลลอมตรงกับกฎการออกเสียงกฎที่ 1

คือจะมีสัทลักษณะท้ายคำ kiss คือ

- Voice
 - + Strident
 - + Central
 - High

- + Strident
 - + Central

ปรากฏอยู่บนาสัทลักษณะของ [s] คือ

ดังนั้นกฎที่ 1 ก็จะแทรก [ə] ระหว่างเสียงทั้ง 2 นี้ เสียง [ə] ที่แทรกเข้ามานี้มีลักษณะทางเสียง [+voice] จึงทำให้มีเสียงแวลลอมตรงกับที่ระบุไว้ในกฎที่ 2 ดังนั้นเสียง [ə] ซึ่งตามหลัง [ə] ก็จะเปลี่ยนเป็น [z] คำว่า kisses จึงออกเสียงเป็น [kɪsəz]

คำว่า reads จะมีขั้นตอนการออกเสียงดังนี้ คือ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

read	s
_d	_s
- Vocalic	- Vocalic
+ Consonantal	+ Consonantal
+ Abrupt release	- Voice
+ Voice	+ Strident
+ Central	+ Central
- High	- High

จะเห็นได้ว่า คำว่า reads จะมีเสียงแวลลอมที่ตรงกับกฎการออกเสียงกฎที่ 2 คือในสัทลักษณะที่สำคัญของ [d] มีลักษณะ [+Voice] ซึ่งปรากฏอยู่หน้าสัทลักษณะที่สำคัญของ [s] ซึ่งมีลักษณะ [-Voice] อยู่ด้วย ดังนั้นกฎที่ 2 ก็จะเปลี่ยน [-Voice] ให้เป็น [+Voice] ในกรณีนี้ เสียง [s] ก็จะกลายเป็นเสียง [z] ทั้งนี้ คำว่า reads จึงออกเสียงเป็น [riidz]

คำว่า collects จะมีขั้นตอนการออกเสียงดังนี้ คือ

collect	s
-t	-s
- Vocalic	- Vocalic
+ Consonantal	+ Consonantal
+ Abrupt release	- Voice
- Voice	- Strident
+ Central	+ Central
- High	- High

จะเห็นได้ว่าในโครงสร้างนี้ไม่มีเสียงแวลลอมของเสียงที่ตรงกับลักษณะที่ระบุไว้ในกฎทั้ง 2 กฎเลย ทั้งนี้เพราะ [t] ซึ่งเป็นเสียงท้ายของคำที่อยู่ข้างหน้า [s] มีลักษณะเป็น [-Voice] ดังนั้นกฎการออกเสียงทั้ง 2 กฎจึงไม่ใช้กับโครงสร้างนี้ คำ collect

จึงออกเสียงเป็น [kalekts] เสียง [s] ยังคงออกเสียง [s] ตามเดิม

ฉะนั้นจึงสรุปได้ว่า เสียง [s] จะออกเสียงเป็น

[əz] ถ้าเสียงท้ายของคำที่ปรากฏข้างหน้าเป็นเสียงเสียดแทรกทุกเสียง
(จะตองใช้กฎ 1, 2)

[z] ถ้าเสียงท้ายของคำที่ปรากฏข้างหน้าเป็นเสียงโฆษะทุกเสียง (จะ
ตองใช้กฎ 2)

[s] ถ้าเสียงท้ายของคำที่ปรากฏข้างหน้าเป็นเสียงอโฆษะทุกเสียง (ไม่
ตองใช้กฎเลย)

4. 1. 2. 4 ความหมายของปัจจุบันกาลในภาษาอังกฤษ

จากคำอธิบายใน 3. 2. 4 ว่า ปัจจุบันกาลจะมีการณ์ลักษณะทั้งที่ปรากฏรูปและ
ไม่ปรากฏรูปเกิดร่วมด้วยเสมอ และการณ์ลักษณะจะเป็นตัวกำหนดแบ่งย่อยความหมายของ
ปัจจุบันกาลออกเป็นชนิดต่าง ๆ ดังนั้นลักษณะสำคัญที่แสดงควมหมายของปัจจุบันกาลใน
ภาษาอังกฤษ คือ เวลาปัจจุบัน และความหมายของการณ์ลักษณะ ดังจะแสดงให้เห็นได้จาก
ตารางต่อไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6

ลักษณะสำคัญที่แสดงความหมายของปัจจุบันกาลในภาษาอังกฤษ

เวลา	การณลักษณะ						ชนิดของปัจจุบันกาล	
	รูปที่แสดงการณลักษณะ	ความหมายของการณลักษณะ						
ปัจจุบัน	ที่เป็นจริง	ที่เกิดรวมกับการพูด	ที่เกิดเป็นประจำ	ที่กำลังดำเนินอยู่	ที่กำลังดำเนินต่อเนื่อง	ที่สมบูรณ์		
+	-	+						ปัจจุบันกาลแสดงความหมายเป็นจริงเสมอไป
+	-		+					ปัจจุบันกาลแสดงเหตุการณ์เกิดรวมกับการพูด
+	-			+				ปัจจุบันกาลแสดงเหตุการณ์เกิดเป็นประจำ
+	+				+			ปัจจุบันกาลที่กำลังดำเนินอยู่
+	+					+		ปัจจุบันกาลที่กำลังดำเนินต่อเนื่อง
+	+						+	ปัจจุบันกาลที่สมบูรณ์

ตารางข้างต้นแสดงปัจจุบันกาลซึ่งสามารถจำแนกออกได้เป็น 6 ชนิดตามความหมายของการณลักษณะที่ปรากฏรวมค้วย ซึ่งเป็นการณลักษณะที่ไม่ปรากฏรูปในภาษา 3 ชนิด คือการณลักษณะที่เป็นจริง การณลักษณะที่เกิดรวมกับการพูด และการณลักษณะที่เกิดเป็นประจำ และเป็นการณลักษณะที่ปรากฏรูปในภาษา 3 ชนิด คือ การณลักษณะที่กำลังดำเนินอยู่ การณลักษณะที่กำลังดำเนินต่อเนื่อง และการณลักษณะที่สมบูรณ์

การณลักษณะที่ได้อธิบายไว้ข้างต้นประเภทที่มีรูปปรากฏในภาษาที่เกิดรวมกับปัจจุบันกาลในภาษาอังกฤษนั้นจะแสดงให้เห็นได้จากตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 7

รูปของการณ์ลักษณะประเภทที่ปรากฏรูปในภาษาอังกฤษ

การณ์ลักษณะ	รูปในโครงสร้างเล็ก	รูปในโครงสร้างผิว
ที่กำลังดำเนินอยู่	Progressive (Be-ing)	is } am } _ing are }
ที่ดำเนินต่อเนื่อง	Perfect (Have-en) Perfect Progressive (Have been-ing)	has } have } _en has } have } been _ing
ที่สมบูรณ์	Perfect (Have-en)	has } have } _en

จากคำอธิบายเรื่องความหมายของปัจจุบันกาลชนิดต่าง ๆ และการณ์ลักษณะที่ปรากฏร่วมด้วยแล้ว จะเห็นได้ว่าปัจจุบันกาลในภาษาอังกฤษซึ่งจำแนกออกเป็น 6 ชนิดนั้นมีรายละเอียดดังนี้

4.1.2.4.1 ปัจจุบันกาลแสดงความเป็นจริงเสมอไป

ปัจจุบันกาลชนิดนี้มีการณ์ลักษณะที่เป็นจริงปรากฏร่วมด้วย จะหมายถึงเหตุการณ์ทั่ว ๆ ไป (General statements) ซึ่งจะหมายรวมถึงเหตุการณ์ที่เป็นจริงตลอดกาล (Eternal truths) เพราะถือว่าเป็นเหตุการณ์ที่เป็นจริงทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต

ปัจจุบันกาลชนิดนี้จะแสดงรูปในภาษากังนี้

รูปในโครงสร้างเล็ก แสดงด้วยหน่วย Present
 รูปในโครงสร้างผิว แสดงด้วยรูป V+ {s}

ตัวอย่าง

The earth moves round the sun.

Birds fly.

4.1.2.4.2 ปัจจุบันกาลแสดงเหตุการณ์เกิดร่วมกับการพูด

ปัจจุบันกาลนี้มีการณ์ลักษณะที่เกิดร่วมกับการพูดปรากฏร่วมด้วย หมายถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเวลาเดียวกับที่ผู้พูด (Event simultaneous with the moment of speaking) เหตุการณ์ชนิดนี้เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างค่อนข้างรวดเร็วจนไม่รู้สึกราวมีระยะเวลา หรือถ้ามีก็จะเป็นระยะเวลาที่สั้นมาก จึงถือว่าเหตุการณ์ชนิดนี้เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพร้อมกับที่ผู้พูดโดยที่จะไม่คำนึงถึงระยะเวลาที่เหตุการณ์เกิดขึ้น ซึ่งได้แก่ การพากย์กีฬา การสาธิตต่าง ๆ เป็นต้น

ปัจจุบันกาลชนิดนี้จะแสดงรูปภาษาดังนี้ คือ

รูปในโครงสร้างเล็ก แสดงด้วยหน่วย Present
 รูปในโครงสร้างผิว แสดงด้วยรูป V+ {s}

ตัวอย่าง

การพากย์กีฬาฟุตบอล

Green passes the ball to White.

การสาธิตการทำอาหาร

I sift the flour into a bowl.

4.1.2.4.3 ปัจจุบันกาลแสดงเหตุการณ์เกิดเป็นประจำ

ปัจจุบันกาลนี้มีการณ์ลักษณะที่เกิดเป็นประจำปรากฏร่วมด้วย หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหลายครั้ง หรือเกิดขึ้นบ่อย หรือเกิดขึ้นเป็นประจำจนเป็นนิสัยในเวลาปัจจุบัน

ปัจจุบันกาลชนิดนี้จะแสดงรูปภาษาดังนี้ คือ

รูปในโครงสร้างเล็ก แสดงด้วยหน่วย Present

รูปในโครงสร้างนิว แสดงด้วยรูป $V + \begin{cases} s \\ \emptyset \end{cases}$

ตัวอย่าง

He drives to school.

They drive to school.

ในการแสดงเหตุการณ์ชนิดนี้มักจะมีวิเศษณ์วิเศษณ์บอกความถี่ปรากฏร่วมด้วยเสมอ เพื่อเน้นให้เห็นถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นบ่อยครั้ง เช่น คำว่า everyday, often, always เหล่านี้เป็นต้น

ตัวอย่าง

He drives to school everyday.

4.1.2.4.4 ปัจจุบันกาลแสดงเหตุการณ์ที่กำลังดำเนินอยู่

ปัจจุบันกาลนี้มีการลักษณะที่กำลังดำเนินอยู่ปรากฏร่วมด้วย หมายถึง เหตุการณ์ที่กำลังดำเนินอยู่ในเวลาปัจจุบัน เหตุการณ์นี้จะมีระยะเวลาแต่เป็นระยะเวลาที่จำกัด คือ ถึงแม้ว่าจะยังไม่เสร็จสิ้นในขณะ ที่พูดแต่ก็คาดหวังไว้ว่าจะต้องสิ้นสุดลง

ปัจจุบันกาลชนิดนี้จะแสดงรูปภาษาดังนี้คือ

รูปในโครงสร้างเล็ก แสดงด้วยหน่วย Present และหน่วย Progressive

รูปในโครงสร้างนิว แสดงด้วยรูป $\left. \begin{array}{l} is \\ am \\ are \end{array} \right\} + V + ing$

ตัวอย่าง

He is }
I am } singing.
They are }

4.1.2.4.5 ปัจจุบันกาลแสดงเหตุการณ์ต่อเนื่อง
 ปัจจุบันกาลนี้มีการณ์ลักษณะที่ดำเนินต่อเนื่องปรากฏร่วมกันด้วย หมายถึง เหตุการณ์ที่
 ดำเนินต่อเนื่องจากอดีตถึงปัจจุบันและอาจถึงอนาคต

ปัจจุบันกาลชนิดนี้จะแสดงรูปในภาษาได้ 2 แบบ ดังนี้ คือ

1. รูปในโครงสร้างเล็ก แสดงด้วยหน่วย Present และหน่วย Perfect

รูปในโครงสร้างนิว แสดงด้วยรูป $\left\{ \begin{array}{l} \text{has} \\ \text{have} \end{array} \right\} + V + \text{en}$

ตัวอย่าง

He has } waited for her for two hours.
 They have }

2. รูปในโครงสร้างเล็ก แสดงด้วยหน่วย Present และหน่วย Perfect
 และ Progressive

รูปในโครงสร้างนิว แสดงด้วยรูป $\left\{ \begin{array}{l} \text{has} \\ \text{have} \end{array} \right\} \text{ been waiting.}$

ตัวอย่าง

He has } been waiting for her for 2 hours.
 They have }

4.1.2.4.6 ปัจจุบันกาลแสดงเหตุการณ์ที่สมบูรณ์ คือ ปัจจุบันกาลนี้
 มีการณ์ลักษณะที่เสร็จสิ้นสมบูรณ์ปรากฏร่วมกันด้วย หมายถึง เหตุการณ์ที่เสร็จสิ้นสมบูรณ์แล้วใน
 เวลาปัจจุบัน

ปัจจุบันกาลชนิดนี้จะแสดงรูปในภาษาได้ดังนี้ คือ

รูปในโครงสร้างเล็ก แสดงด้วยหน่วย Present และหน่วย Perfect

รูปในโครงสร้างนิว แสดงด้วยรูป $\left\{ \begin{array}{l} \text{has} \\ \text{have} \end{array} \right\} + V + \text{en}$

ปัจจุบันกาลชนิดนี้จะแบ่งย่อยได้เป็น 3 ชนิดดังนี้ คือ

1) ปัจจุบันกาลแสดงเหตุการณ์ในอดีตที่มีผลปรากฏในปัจจุบัน

ตัวอย่าง

He <u>has</u>	}	arrived.	(He is here now)
They <u>have</u>			(They are here now.)

2) ปัจจุบันกาลแสดงเหตุการณ์ในอดีตไม่ระบุเวลา

หมายถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและสิ้นสุดในอดีตโดยที่ไม่ได้ระบุเวลาที่แน่ชัดว่าเกิดขึ้นเมื่อใด¹ แต่ความประทับใจในประสบการณ์ที่ได้รับจากเหตุการณ์นั้น ๆ ยังแจ่มชัดอยู่ในความทรงจำของผู้พูด

ตัวอย่าง

He <u>has</u>	}	<u>been</u> to America.
I <u>have</u>		

3) ปัจจุบันกาลแสดงเหตุการณ์เพิ่งเสร็จสิ้น

หมายถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วแต่เพิ่งเสร็จสิ้นและผลของเหตุการณ์อาจจะเห็นได้ในเวลาปัจจุบัน ปัจจุบันกาลชนิดนี้จะมีคำวิเศษณ์ เช่น just, recently, already ฯลฯ มาประกอบกริยาเพื่อแสดงการที่เพิ่งเสร็จสิ้น

ตัวอย่าง

He <u>has</u>	}	just broken a glass.	(Pieces of glass
I <u>have</u>			are on the floor)

ที่กล่าวมาแล้วเกี่ยวกับปัจจุบันกาลในภาษาอังกฤษ พอที่จะสรุปเป็นตารางให้เห็นชัดเจนยิ่งขึ้นดังนี้

¹ถ้าระบุเวลาที่แน่ชัด เช่น last year, yesterday คำกริยาในภาษาอังกฤษจะอยู่ในรูปอดีตกาล ตัวอย่าง I went to America last year.

✓ ความหมายและรูปทั้งในโครงสร้างเล็กและโครงสร้างยาวของปัจจุบันกาลในภาษาอังกฤษ ✓

ความหมายของปัจจุบันกาล	รูปปัจจุบันกาลในโครงสร้างเล็ก		รูปปัจจุบันกาลในโครงสร้างยาว	ประโยค
	รูปที่แสดงกาล	รูปที่แสดงการผันลักษณะ		
1. ปัจจุบันกาลแสดงความ เป็นจริงเสมอไป	Present	ไม่มี	_s _∅	The earth <u>moves</u> round the sun. Birds <u>fly</u>
2. ปัจจุบันกาลแสดงเหตุ- การณ์เกิดร่วมกับการ พูด	Present	ไม่มี	_s -∅	Green <u>passes</u> the ball to white. I <u>sift</u> the flour into a bowl.
3. ปัจจุบันกาลแสดงเหตุ- การณ์เกิดเป็นประจำ	Present	ไม่มี	_s -∅	He <u>drives</u> to school. They <u>drive</u> to school.
4. ปัจจุบันกาลแสดงเหตุ- การณ์ที่กำลังดำเนิน อยู่	Present	Progressive (Be-ing)	is } am } -ing are }	He <u>is</u> } I <u>am</u> } <u>singing</u> . They <u>are</u> }
5. ปัจจุบันกาลแสดงเหตุ- การณ์ที่ต่อเนื่อง	Present	Perfect (Have-en) Perfect Progressive (Have been-ing)	has } have } -en has } have } been-ing	He <u>has</u> } They <u>have</u> } <u>waited</u> for her for 2 hours. He <u>has</u> } They <u>have</u> } <u>been waiting</u> for her for 2 hours

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ความหมายของปัจจุบันกาล	รูปปัจจุบันกาลในโครงสร้างเล็ก		รูปปัจจุบันกาลในโครงสร้างยาว	ประโยค
	รูปที่แสดงกาล	รูปที่แสดงการเปลี่ยนแปลง		
6. ปัจจุบันกาลแสดงเหตุการณ์ที่สมบูรณ์				
6.1 ปัจจุบันกาลแสดงเหตุการณ์ในอดีตที่มีผลปรากฏในปัจจุบัน	Present	Perfect (Have-en)	has } have } -en	He <u>has</u> } They <u>have</u> } <u>arrived</u> .
6.2 ปัจจุบันกาลแสดงเหตุการณ์ในอดีตไม่ระบุเวลา	Present	Perfect (Have-en)	has } have } -en	He <u>has</u> } I <u>have</u> } <u>been</u> to America.
6.3 ปัจจุบันกาลแสดงเหตุการณ์เพิ่งเสร็จสิ้น	Present	Perfect (Have-en)	has } have } -en	He <u>has</u> } I <u>have</u> } <u>just broken</u> a glass.

4.2 ปัจจุบันกาลในภาษาไทย

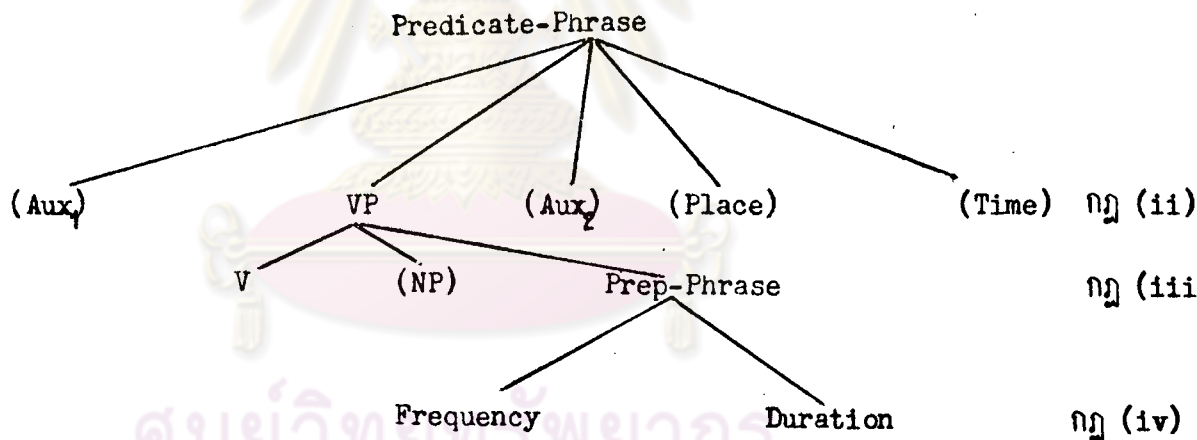
ก่อนที่จะวิเคราะห์ปัจจุบันกาลในภาษาไทย ควรที่จะกล่าวถึงเรื่องกาลในภาษาไทยเสียก่อนดังนี้ คือ

4.2.1 กาลในภาษาไทย

กาลในภาษาไทยจะไม่ปรากฏเป็นลักษณะบังคับเช่นกาลในภาษาอังกฤษ ดังนั้นในกฎโครงสร้างวลีของประโยคในภาษาไทยจึงไม่มีหน่วยกาลปรากฏอยู่ ดังจะเห็นได้จากแผนภูมิของภาคแสดง-วลี ดังต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 11

ลักษณะของภาคแสดง-วลีในภาษาไทย

จากแผนภูมิที่ 11 นี้แสดงให้เห็นว่าในภาคแสดง-วลีมีหน่วยที่บังคับคือกริยาวลี และในกริยาวลีมีหน่วยที่บังคับคือคำกริยา ฉะนั้น คำกริยาจึงเป็นลักษณะที่สำคัญที่ต้องปรากฏในภาษาไทย แต่คำกริยาในภาษาไทยไม่สามารถแสดงกาลได้เพราะไม่มีการเปลี่ยนแปลงรูป ดังนั้นกาลในภาษาไทยอาจแสดงได้ก็หน่วยช่วยหน้ากริยา หน่วยช่วยหลังกริยา และวิเศษณ์วลีบอกเวลา ซึ่งหน่วยที่แสดงกาลเหล่านี้จะปรากฏเป็นหน่วยที่เลือกได้ในกฎโครงสร้างวลี

กาลในภาษาไทยนอกจากจะแสดงไค้ด้วยหน่วยแสดงกาลในภาษาแล้ว ยังแสดงไค้ด้วยปริบทซึ่งเป็นเรื่องที่อยู่นอกภาษาอีกด้วย ฉะนั้น จะอธิบายรายละเอียดลักษณะทางไวยากรณ์ของหน่วยแสดงกาลและลักษณะของปริบทในภาษาไทย ดังต่อไปนี้

4.2.1.1 ลักษณะทางไวยากรณ์ของหน่วยแสดงกาลในภาษาไทย

1) วิเศษณ์วิเศษณ์เวลา

วิเศษณ์วิเศษณ์เวลาเป็นหน่วยแสดงกาลที่ชัดเจนที่สุดในภาษาไทย ทั้งนี้เพราะวิเศษณ์วิเศษณ์เวลาจะเป็นเรื่องบ่งบอกว่าเหตุการณ์นั้นจะเกิดขึ้นเวลาใด อาทิเช่น ในประโยคที่มีวิเศษณ์วิเศษณ์เวลาอดีตปรากฏอยู่ก็แสดงว่าเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นในอดีต คือเกิดก่อนเวลาที่ผู้พูดพูดประโยคนั้น ในประโยคที่มีวิเศษณ์วิเศษณ์เวลาปัจจุบันปรากฏอยู่จะแสดงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน คือ เกิดขึ้นในเวลาเดียวกับที่ผู้พูดพูดประโยคนั้นและเช่นเดียวกัน ประโยคที่มีวิเศษณ์วิเศษณ์เวลาอนาคตปรากฏอยู่ที่จะแสดงถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต คือ ยังไม่เกิดขึ้นในขณะที่ผู้พูดพูดประโยคนั้น ดังจะเห็นไค้จากประโยคต่อไปนี้

ตัวอย่าง

เขาไปอังกฤษเมื่อวานนี้

คำว่า "เมื่อวานนี้" คือวิเศษณ์วิเศษณ์เวลาอดีต เป็นเครื่องแสดงอดีตกาล

เขาไปอังกฤษวันนี้¹

คำว่า "วันนี้" คือวิเศษณ์วิเศษณ์เวลาปัจจุบัน เป็นเครื่องแสดงปัจจุบันกาล

เขาไปอังกฤษพรุ่งนี้

คำว่า "พรุ่งนี้" คือวิเศษณ์วิเศษณ์เวลาอนาคต เป็นเครื่องแสดงอนาคตกาล

¹คำว่า "วันนี้" ถือว่าเป็นวิเศษณ์วิเศษณ์เวลาปัจจุบันเพราะเปรียบเทียบกับคำว่า "เมื่อวานนี้" และ "พรุ่งนี้"

วิเศษณ์วิเศษบอกเวลาอาจจะแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท¹ ดังนี้คือ

วิเศษณ์วิเศษบอกเวลาอดีต ได้แก่คำว่า เมื่อวานนี้ ปีกหลาย เมื่อเดือนก่อน เมื่ออาทิตย์ที่แล้ว และอื่น ๆ อีก

วิเศษณ์วิเศษบอกเวลาปัจจุบัน ได้แก่คำว่า วันนี้ ปีนี้ ขณะนี้ ในปัจจุบัน และอื่น ๆ อีก

วิเศษณ์วิเศษบอกเวลาอนาคต ได้แก่คำว่า พรุ่งนี้ ปีหน้า สัปดาห์หน้า และอื่น ๆ อีก

2) หน่วยช่วยหน้ากริยาและหน่วยช่วยหลังกริยา²

หน่วยช่วยหน้ากริยาและหน่วยช่วยหลังกริยาในภาษาไทยจะประกอบด้วยคำและกลุ่มคำเป็นจำนวนมาก และจะทำหน้าที่ขยายคำกริยาเพื่อบอกลักษณะทางไวยากรณ์ต่าง ๆ ในภาษาได้ คือ บอกกาล การณ์ลักษณะ มาลา และวาจก³ ดังจะยกตัวอย่างให้เห็นพอเป็นสังเขป ดังนี้

- ก. หน่วยช่วยหน้ากริยาที่บอกลักษณะไวยากรณ์ต่าง ๆ ได้แก่
- บอกกาล เช่น
- เขาเคยไปเชียงใหม่
- คำช่วยหน้ากริยา "เคย" แสดงอดีตกาล

¹ คุรุยละเอียดโครงสร้างของวิเศษณ์วิเศษทั้ง 3 ประเภทนี้ได้ใน อิงอร สุทินธุ์วิช, "กาลในภาษาไทย" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาภาษาไทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516), หน้า 132-159.

² หน่วยช่วยหน้ากริยาและหน่วยช่วยหลังกริยาในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้หมายถึงคำหรือกลุ่มคำที่สามารถปรากฏหน้าคำกริยาและปรากฏหลังคำกริยา.

³ คุรุยละเอียดเกี่ยวกับลักษณะทางไวยากรณ์ของคำช่วยหน้ากริยาและคำช่วยหลังกริยาต่าง ๆ ได้ใน ราชวี ชันวารช, "ลักษณะของคำไวยากรณ์ในภาษาไทย" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาภาษาไทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516), หน้า 113.

บอกการณลักษณะ เช่น

เขากำลั้งพิมพ์จดหมาย

คำช่วยหน้ากริยา "กำลั้ง" แสดงการณลักษณะที่กำลั้งคำเป็นอยู่

บอกมาลา เช่น

เขต้องมาโรงเรียนวันเสาร์

คำช่วยหน้ากริยา "ต้อง" แสดงมาลา คำลั้ง

บอกวาก เช่น

น้องถูกตอย

คำช่วยหน้ากริยา "ถูก" แสดงกรรมวาก

ข. หน่วยช่วยหลังกริยาที่บอกลักษณะไวยากรณ์ได้ คือ

บอกกาล เช่น

ไปแล้ว (กล่าวจบก็ลุกขึ้น)

คำช่วยหลังกริยา "แล้ว" แสดงอนาคตกาลอันใกล้

บอกการณลักษณะ เช่น

เขาพิมพ์จดหมายอยู่

คำช่วยหลังกริยา "อยู่" แสดงการณลักษณะที่กำลั้งคำเป็นอยู่

บอกมาลา เช่น

แต่งตัวเข้า

คำช่วยหลังกริยา "เข้า" แสดงมาลา คำลั้ง

จากการที่คำช่วยหน้ากริยาและคำช่วยหลังกริยาสามารถแสดงลักษณะทางไวยากรณ์ในภาษาไคหลายลักษณะ คือ แสดงกาล การณลักษณะ มาลา และวากเหล่านี้ไคแสดงให้เห็นว่าจะมีคำช่วยหน้ากริยาและคำช่วยหลังกริยาเพียงบางคำเท่านั้นที่แสดงกาลไค นอกนั้นก็แสดงลักษณะทางไวยากรณ์แบบอื่น ๆ และในจำนวนคำที่แสดงกาลไคนั้นก็ปรากฏว่าไม่มีคำไคที่สามารถแสดงปัจจุบันกาลไคเลย กล่าวคือ มีแต่คำที่แสดงอนาคตกาลและอดีตกาลเท่านั้น ซึ่ง

ตรงกับความคิดของนิตยา กาญจนวรรณ¹ ที่ได้สรุปผลการวิจัยไว้ว่าในภาษาไทยมีคำชี้เวลา 3 ชนิด คือ คำชี้เวลาที่แสดงอดีตกาลโดยนัยได้แก่คำว่า "ได้" "เคย" "ไว้" อดีตกาลที่เพิ่งผ่านไปโดยนัยคือคำว่า "เพิ่ง" และอนาคตกาลโดยนัยคือคำว่า "จะ" เท่านั้น คำชี้เวลาของนิตยา กาญจนวรรณ นี้ไม่รวมวิเศษณ์วิบอกเวลา จึงแสดงให้เห็นว่า นิตยา เองก็เห็นว่าในภาษาไทยไม่มีคำชี้เวลาที่แสดงปัจจุบันกาล กล่าวคือไม่มีคำที่แสดงปัจจุบันกาลในภาษาไทยนั่นเอง นอกจากนี้ เจลา ไชยรัตน์² ที่ได้ทำการเปรียบเทียบภาษาอังกฤษและภาษาไทยในค่านวากยสัมพันธ์ก็มีความคิดเห็นในทำนองที่คล้ายคลึงกัน คือ เห็นว่าไม่มีรูปที่แสดงปัจจุบันกาลในภาษาไทย รูปแสดงปัจจุบันกาล (Present tense marker) ของเจลา นี้หมายถึงการเปลี่ยนแปลงที่รูปคำกริยาและคำช่วยกริยาต่าง ๆ โดยไม่รวมถึงวิเศษณ์วิบอกเวลา

4.2.1.2 ลักษณะของปริบทในภาษาไทย

จากการที่หน่วยแสดงกาลในภาษาไทยปรากฏเป็นหน่วยที่เลือกได้ในกฎโครงสร้างวลี ในบางครั้งหน่วยแสดงกาลเหล่านี้อาจไม่ปรากฏในประโยคได้ ซึ่งจะทำให้ประโยคกำกวมในแง่ของกาล ทั้งนี้เพราะไม่อาจระบุได้ว่าเหตุการณ์เกิดขึ้นเมื่อใด ในกรณีนี้จะต้องอาศัยปริบทเป็นเครื่องช่วยความเข้าใจ ดังเช่นในบทสนทนาต่อไปนี้

ประโยคคำถาม : ทำอะไรนะ

ประโยคคำตอบ : เขียนหนังสือนะซี

จะเห็นว่าในประโยคคำตอบไม่มีหน่วยแสดงกาลปรากฏอยู่เลย แต่ผู้พูดผู้ฟังจะเข้าใจกันได้ว่าหมายถึงเหตุการณ์ปัจจุบัน เพราะมีบริบทสถานการณ์ (Context of situation) ควบคุมอยู่

¹Nitaya Kanchanawan, "Expression for Time in the Thai Verb...", p. 76-81.

²Chalao Chaiyaratana, "A Comparative Study...", p. 188.

เนื่องด้วยในภาษาไทยมีปริบทสถานการณ์เป็นตัวกำหนดกาลด้วย จึงทำให้ประโยคบางประโยคที่ใช้เริ่มต้นบทสนทนาได้ทั้งที่เป็นประโยคไม่เริ่ม¹ สามารถแสดงปัจจุบันกาลได้ เพราะผู้พูดประโยคนั้น ๆ ในสถานการณ์พิเศษ สถานการณ์พิเศษนี้ วิจิตรนั ภาณุพงศ์ ได้อธิบายไว้ว่าหมายถึง "สถานการณ์ซึ่งเรากำลังพูดถึงหรือทำสิ่งที่เราสามารถรับรู้กันได้ด้วยประสาททั้ง 5 คือ เห็น ได้ยิน ได้กลิ่น ได้รส ได้สัมผัส"² ดังจะเห็นได้จากประโยคต่อไปนี้

ตัวอย่าง

<u>ประโยค</u>	<u>ปริบทสถานการณ์</u>
<u>ฝนตก</u>	ผู้พูดประโยคนั้นในขณะที่เห็นฝนกำลังตก
<u>คงเกินไป</u>	ผู้พูดประโยคนั้นในขณะที่ได้ยินเสียงวิทยุ
<u>หอมกลิ่นมะลิ</u>	ผู้พูดประโยคนั้นในขณะที่ได้กลิ่นดอกมะลิ
<u>อร่อยดี</u>	ผู้พูดประโยคนั้นในขณะที่รับประทานอาหาร
<u>หนักจัง</u>	ผู้พูดประโยคนั้นในขณะที่กำลังหิ้วของ

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าหน่วยแสดงกาลจะไม่ปรากฏในประโยคแต่ก็อาจจะปรากฏอยู่ในประโยคที่มาก่อนได้ เช่น ในบทสนทนาต่อไปนี้

ประโยคคำถาม : เมื่อวานนี้คุณแม่เธอไปไหน

ประโยคคำตอบ : ไปวัด

ในประโยคคำตอบนั้นถึงแม้ว่าจะไม่มีวิเศษณ์วิเศษณ์บอกเวลาอดีต "เมื่อวานนี้" ปรากฏอยู่ด้วย แต่ก็ทราบได้ว่าประโยคนั้นแสดงอดีตกาล เพราะถือว่ามีวิเศษณ์วิเศษณ์บอกเวลาอดีตในประโยคคำถามควบคุมอยู่

¹ คำอธิบายประโยคไม่เริ่มชนิดนี้ได้ใน วิจิตรนั ภาณุพงศ์, โครงสร้างภาษาไทย : ระบบไวยากรณ์ (กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2520), หน้า 14-15.

² เรื่องเดียวกัน, หน้า 15.

ฉะนั้น จึงอาจสรุปได้ว่า กาลในภาษาไทยจะแสดงได้ด้วยหน่วยแสดงกาล ซึ่งได้แก่ วิเศษณ์วลีบอกเวลา หน่วยช่วยหน้ากริยา และหน่วยช่วยหลังกริยาบางคำ และจะต้องอาศัยปริบทเป็นสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่ไม่มีหน่วยแสดงกาลปรากฏในประโยค

4.2.2 ปัจจุบันกาลในภาษาไทย

ปัจจุบันกาลในภาษาไทยจะอธิบายได้จากการวิเคราะห์ลักษณะทางไวยากรณ์และความหมายดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

4.2.2.1 ลักษณะทางไวยากรณ์ : โครงสร้างวลี

จากแผนภูมิที่ 11 ที่แสดงลักษณะของภาคแสดง-วลีในภาษาไทยนั้นจะเห็นได้ว่าไม่มีหน่วยกาลปรากฏในโครงสร้างวลี จึงเป็นที่แน่นอนว่าในโครงสร้างวลีของภาษาไทยย่อมจะไม่มีหน่วยปัจจุบันกาลปรากฏ และไต่ถามแล้วว่าเมื่อไม่มีหน่วยกาลปรากฏ การแสดงกาลในภาษาไทยจะแสดงได้ด้วยหน่วยช่วยหน้ากริยา และหน่วยช่วยหลังกริยาบางคำ วิเศษณ์วลีบอกเวลาและปริบท ดังนั้นการแสดงปัจจุบันกาลในภาษาไทยจึงต้องพิจารณาจากหน่วยต่าง ๆ เหล่านี้รวมทั้งปริบทด้วย

จากการวิเคราะห์ลักษณะทางไวยากรณ์ของหน่วยช่วยหน้ากริยาและหน่วยช่วยหลังกริยาแล้ว ปรากฏว่าหน่วยทั้งสองดังกล่าวไม่สามารถแสดงปัจจุบันกาลได้ ยกเว้นแต่วิเศษณ์วลีบอกเวลา และปริบทเท่านั้นที่แสดงปัจจุบันกาลได้ วิเศษณ์วลีที่แสดงปัจจุบันกาล คือ วิเศษณ์วลีบอกเวลาปัจจุบัน และปริบทที่แสดงปัจจุบันกาล คือ ปริบทสถานการณ์

วิเศษณ์วลีบอกเวลาปัจจุบันจะทำหน้าที่เป็นเครื่องหมายแสดงปัจจุบันกาลในภาษาไทย โดยเป็นตัวกำหนดคิให้ทราบว่าเหตุการณ์นั้น ๆ เกิดขึ้นในเวลาปัจจุบัน

ตัวอย่าง

แม่ทำกับข้าวอยู่ในครัวตอนนี้

คำวิเศษณ์วลีบอกเวลาปัจจุบัน "ตอนนี้" เป็นเครื่องหมายแสดงปัจจุบันกาล คือ แสดงว่าเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในเวลาปัจจุบัน

วิเศษณ์วิเศษบอกเวลาปัจจุบันเหล่านี้ได้แก่ คำว่า ตอนนี้ เคี้ยวนี้ ขณะนี้ ในสมัยปัจจุบัน ชั่วโมงนี้ และอื่น ๆ อีกมาก¹

อย่างไรก็ดีเป็นที่น่าสังเกตว่าในการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันนั้น ประโยคในภาษาไทยมักจะไม่มีการใช้วิเศษณ์วิเศษบอกเวลา ระบุอยู่เสมอไป โดยเฉพาะวิเศษณ์วิเศษบอกเวลาปัจจุบัน มักจะไม่ค่อยปรากฏอยู่ในประโยคที่ใช้กันในชีวิตจริง คนไทยมักจะอาศัยบริบทสถานการณ์เป็นเครื่องช่วยความเข้าใจในการบ่งบอกเวลาที่เหตุการณ์เกิดขึ้นเสมอ โดยเฉพาะเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเวลาปัจจุบัน ผู้พูดผู้ฟังจะเข้าใจกันได้ว่าหมายถึงเหตุการณ์ในปัจจุบันโดยอาศัยบริบทสถานการณ์ปัจจุบันนั่นเอง เช่นในประโยคตัวอย่างที่กล่าวมาแล้วถ้าไม่มีวิเศษณ์วิเศษบอกเวลาปัจจุบัน "ตอนนี้" ปรากฏอยู่ในประโยคด้วยดังนี้ คือ

ตัวอย่าง

แม่ทำกับข้าวอยู่ในครัว

ประโยคนี้ ผู้พูดผู้ฟังสามารถเข้าใจกันได้ว่าหมายถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเวลาปัจจุบัน ถ้ามีบริบทสถานการณ์ปัจจุบันเป็นนัยควบคุมอยู่ ในภาษาไทยจะอาศัยบริบทนี้มากในการสื่อสาร จึงอาจสรุปได้ว่า ประโยคส่วนใหญ่ในภาษาไทยที่ไม่มีวิเศษณ์วิเศษบอกเวลาปรากฏอยู่ด้วยอย่างชัดเจนนั้นมักจะถือว่าเป็นประโยคที่แสดงปัจจุบันกาล ทั้งนี้เพราะอาศัยบริบทสถานการณ์ปัจจุบันเป็นเครื่องแสดงปัจจุบันกาลไปโดยปริยาย

จากลักษณะทางไวยากรณ์ของหน่วยช่วยหน้ากริยา และหน่วยช่วยหลังกริยาที่ได้อธิบายไว้ใน 4.2.1.1 ข้อ 2) แสดงให้เห็นว่า หน่วยช่วยหน้าและหน่วยช่วยหลังกริยามากสามารถแสดงการณลักษณะได้ และจากการศึกษาข้อมูลผู้เขียนได้พบว่าคำที่แสดงการณลักษณะที่ปรากฏร่วมกับปัจจุบันกาลได้มีดังนี้ คือ คำว่า มัก และมักจะ ซึ่งเป็นหน่วยช่วยหน้ากริยา จะแสดงการณลักษณะที่เกิดเป็นประจำ คำว่า "กำลัง" ซึ่งเป็นหน่วยช่วยหน้ากริยา และ "อยู่" ซึ่งเป็นหน่วยช่วยหลังกริยา แสดงการณลักษณะที่กำลังดำเนินอยู่ คำว่า "มา"

¹ คุรุรายละเอียดโครงสร้างของวิเศษณ์วิเศษบอกเวลาปัจจุบันได้ใน อิงอร สุพันธุวิช, "กาลในภาษาไทย" หน้า 132-135 ในหัวเรื่องกาลวิเศษณ์ที่แสดงปัจจุบันกาล.

"แล้ว" ซึ่งเป็นหน่วยช่วยหลังกริยา แสดงการณลักษณะที่ดำเนินต่อเนื่อง และคำว่า "แล้ว" ซึ่งเป็นหน่วยช่วยหลังกริยา แสดงการณลักษณะที่สมบูรณ์

นอกจากนี้พบทวนซ้ำในกฎโครงสร้างวลี คือ ความถี่ และระยะเวลา อาจนับได้ว่าเป็นเครื่องแสดงการณลักษณะด้วยดังเช่น ทุกวัน บ่อย เสมอ ฯลฯ แสดงการณลักษณะที่เกิดเป็นประจำ ส่วน สองชั่วโมง สามวัน หนึ่งอาทิตย์ ฯลฯ นั้น แสดงการณลักษณะที่ดำเนินต่อเนื่อง

รายละเอียดของปัจจุบันกาลที่แบ่งย่อยเป็นชนิดต่าง ๆ ตามการณลักษณะที่ปรากฏร่วมด้วยนั้น จะกล่าวถึงต่อไปใน 4.2.2.4 เรื่องความหมายของปัจจุบันกาล

4.2.2.2 ลักษณะทางไวยากรณ์ : โครงสร้างนิว

โครงสร้างลึกของประโยคในภาษาไทยเมื่อใส่คำศัพท์แล้วจะเปลี่ยนเป็นโครงสร้างนิวที่ใช้กันในภาษาไทยได้ ดังเช่นเมื่อใส่คำศัพท์ให้แก่โครงสร้างลึกต่อไปนี้

ตัวอย่าง

NP	V	NP	Aux ₂	Place	Time
แม่	ทำ	กับข้าว	อยู่	ในครัว	ตอนนี้

ประโยคที่ได้จากโครงสร้างลึกที่ติดคำศัพท์แล้วคือประโยคในโครงสร้างนิวของภาษาไทย

กฎการปริวรรตที่เกี่ยวข้องกับปัจจุบันกาลในภาษาไทย คือ กฎการย้ายที่วิเศษณ์วลีบอกเวลา ซึ่งเป็นกฎที่ไม่บังคับใช้ และกฎการย้ายที่หน่วยระยะเวลา ซึ่งเป็นกฎที่บังคับใช้ กฎทั้ง 2 นี้ จะมีลักษณะของกฎคงที่ คือ

- 1) กฎการย้ายที่วิเศษณ์วลีบอกเวลา

(T. optional)

$$NP+VP+Time \Rightarrow Time+NP+VP$$

¹ในที่นี้จะไม่รวมถึงประโยคที่มีประโยคย่อย (Embedded sentence)

กฎการปริวรรตกฎนี้แจงออกได้ว่าโครงสร้างประโยคซึ่งประกอบด้วยนามวลี กริยาวลีและวิเศษณ์ล้อมอกเวลาจะมีปริวรรตเป็นโครงสร้างประโยคซึ่งประกอบด้วยวิเศษณ์ล้อมอกเวลา นามวลี และกริยาวลี

ฉะนั้นประโยคในภาษาไทยที่มีวิเศษณ์ล้อมอกเวลาปรากฏอยู่ท้ายประโยคอาจจะใช้กฎการปริวรรตกฎนี้ย้ายวิเศษณ์ล้อมอกเวลาให้มาอยู่หน้าประโยคได้

ตัวอย่าง

แม่ทำกับข้าวอยู่ในครัวตอนนี้ ⇒ ตอนนี้แม่ทำกับข้าวอยู่ในครัว

2) กฎการย้ายที่หน่วยระยะเวลา

(T. obligatory)

VP+maa+lá:w+Duration ⇒ VP+maa+Duration+lá:w

กฎนี้แจงได้ว่ากริยาวลีที่ตามด้วยคำว่า "มา" คำว่า "แล้ว" และหน่วยระยะเวลาจะปริวรรตเป็นกริยาวลี ตามด้วยคำว่า "มา" หน่วยระยะเวลา และคำว่า "แล้ว" ดังจะเห็นได้จากประโยคต่อไปนี้

ตัวอย่าง

เขาคอยเขามาแล้วสองชั่วโมง ⇒ เขาคอยเขามาสองชั่วโมงแล้ว

4.2.2.3 ลักษณะทางเสียง

เนื่องจากภาษาไทยไม่มีการเปลี่ยนแปลงรูปคำ จึงไม่มีการเปลี่ยนแปลงทางเสียงที่เกี่ยวข้องเนื่องกับกาลคง เช่นภาษาอังกฤษ

ตัวอย่าง

คำว่า "กิน" จะออกเสียงเป็น (kin)

คำว่า "อยู่" จะออกเสียงเป็น (yuu)

4.2.2.4 ความหมายของปัจจุบันกาลในภาษาไทย

ปัจจุบันกาลในภาษาไทยจำแนกออกเป็นชนิดต่าง ๆ ได้ตามความหมายของการณ์ลักษณะที่ปรากฏร่วมด้วย เช่นเดียวกับปัจจุบันกาลในภาษาอังกฤษ จึงกล่าวได้ว่าลักษณะสำคัญที่แสดงความหมายของปัจจุบันกาลในภาษาไทย คือเวลาปัจจุบันและความหมายของการณ์ลักษณะ ดังจะเห็นได้จากตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 9

ลักษณะสำคัญที่แสดงความหมายของปัจจุบันกาลในภาษาไทย

เวลา	การณ์ลักษณะ						ชนิดของปัจจุบันกาล
	รูปที่แสดงการณ์ลักษณะ	ความหมายของการณ์ลักษณะ					
ปัจจุบัน		ที่เป็นจริง	ที่เกิดรวมกับการพูด	ที่เกิดเป็นประจำ	ที่กำลังดำเนินอยู่	ที่กำลังดำเนินอยู่	
+	-	+					ปัจจุบันกาลแสดงความเป็นจริงเสมอไป
+	-		+				ปัจจุบันกาลแสดงเหตุการณ์เกิดรวมกับการพูด
+	+			+			ปัจจุบันกาลแสดงเหตุการณ์เกิดเป็นประจำ
+	+				+		ปัจจุบันกาลที่กำลังดำเนินอยู่
+	+					+	ปัจจุบันกาลที่กำลังดำเนินอยู่
+	+						ปัจจุบันกาลที่สมบูรณ์

จากตารางที่ 9 แสดงปัจจุบันกาลในภาษาไทยซึ่งสามารถจำแนกได้ 6 ชนิดตามความหมายของการณ์ลักษณะที่ปรากฏร่วมด้วย ซึ่งเป็นการณ์ลักษณะที่ไม่ปรากฏรูปในภาษา 2 ชนิด คือ การณ์ลักษณะที่เป็นจริง และการณ์ลักษณะที่เกิดร่วมกับการพูด และเป็นการณ์ลักษณะที่ปรากฏรูปในภาษา 4 ชนิดคือ การณ์ลักษณะที่เกิดเป็นประจำ การณ์ลักษณะที่กำลังดำเนินอยู่ การณ์ลักษณะที่กำลังดำเนินต่อเนื่อง และการณ์ลักษณะที่สมบูรณ์

การณ์ลักษณะที่ปรากฏรูปในภาษาที่สามารถเกิดร่วมกับปัจจุบันกาลในภาษาไทยได้นั้นจะแสดงรูปให้เห็นคือตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 10

รูปของการณ์ลักษณะที่ปรากฏรูปในภาษาไทย

การณ์ลักษณะ	รูปในโครงสร้างลึก	รูปในโครงสร้างผิว
ที่เกิดเป็นประจำ	Aux ₁ ; Frequency	มัก (จะ); ทุกวัน, บ่อย ๆ ฯลฯ
ที่กำลังดำเนินอยู่	Aux ₁ ; Aux ₂	กำลัง; อยู่
ที่กำลังดำเนินต่อเนื่อง	Aux ₂ ; Duration	มา, แล้ว; สองชั่วโมงแล้ว
ที่สมบูรณ์	Aux ₂	แล้ว

หมายเหตุ เครื่องหมาย; ที่ปรากฏในตารางเพื่อให้แยกแยะรูปที่แสดงการณ์ลักษณะ

ปัจจุบันกาลในภาษาไทยซึ่งจำแนกออกได้เป็น 6 ชนิดนี้ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.2.2.4.1 ปัจจุบันกาลแสดงความเป็นจริงเสมอไป

ปัจจุบันกาลชนิดนี้มีการณ์ลักษณะที่เป็นจริงปรากฏร่วมด้วย จะหมายถึงเหตุการณ์ทั่วไปหรือเหตุการณ์ที่เป็นจริงตลอดไป

ปัจจุบันกาลชนิดนี้จะแสดงรูปภาษา ดังนี้ คือ

รูปในโครงสร้างลึก

V

ตัวอย่าง

โลกหมุนรอบดวงอาทิตย์

นกบิน

รูปในโครงสร้างผิว

คำกริยา เช่น หมุน, บิน ฯลฯ

4.2.2.4.2 ปัจจุบันกาลแสดงเหตุการณ์ที่เกิดร่วมกับการพูด

ปัจจุบันกาลชนิดนี้มีการณ์ลักษณะที่เกิดร่วมกับการพูดปรากฏร่วมด้วย หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเวลาเดียวกับที่ผู้พูดพูด

ปัจจุบันกาลชนิดนี้จะแสดงรูปภาษาดังนี้คือ

รูปในโครงสร้างลึก

V

ตัวอย่าง

เขี้ยว**ส่ง**บอลให้ชาว

ฉันท**ร้อน**แบ่งลงในสาม

รูปในโครงสร้างผิว

คำกริยา เช่น ส่ง, ร้อน ฯลฯ

4.2.2.4.3 ปัจจุบันกาลแสดงเหตุการณ์ที่เกิดเป็นประจำ

ปัจจุบันกาลชนิดนี้มีการณ์ลักษณะที่เกิดเป็นประจำปรากฏร่วมด้วย หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหลายครั้งหรือเกิดขึ้นเป็นประจำจนเป็นนิสัยในเวลาปัจจุบัน

ปัจจุบันกาลชนิดนี้จะแสดงรูปภาษาดังนี้ คือ

รูปในโครงสร้างลึก

V

(Time)

(Aux₁)

(Frequency)

รูปในโครงสร้างผิว

คำกริยา เช่น ขับ ฯลฯ

วิเศษณ์วิเศษณ์บอกเวลา เช่น บิน ฯลฯ

หน่วยช่วยหน้ากริยาคือคำว่า มัก (จะ)

หน่วยความถี่ เช่น ทุกวัน ฯลฯ

ตัวอย่าง

เขา (มัก (จะ) ขับรถไปโรงเรียน (ทุกวัน) (ปีนี้))

4.2.2.4.4 ปัจจุบันกาลที่กำลังดำเนินอยู่

ปัจจุบันกาลชนิดนี้มีการณ์ลักษณะที่กำลังดำเนินอยู่ปรากฏร่วมด้วย หมายถึงเหตุการณ์ที่กำลังดำเนินอยู่ในเวลาปัจจุบัน

ปัจจุบันกาลชนิดนี้จะแสดงรูปภาพดังนี้ คือ

รูปในโครงสร้างลึก

V
(Time)

(Aux₁)

(Aux₂)

รูปในโครงสร้างผิว

คำกริยา เช่น ร้องเพลง ฯลฯ

วิเศษณ์วิเศษบอกเวลา เช่น ขณะนี้ ฯลฯ

หน่วยช่วยหน้ากริยา คือคำว่ากำลัง

หน่วยช่วยหลังกริยา คือคำว่า อยู่

ตัวอย่าง

เขา (กำลัง) ร้องเพลง (อยู่) (ขณะนี้)

4.2.2.4.5 ปัจจุบันกาลแสดงเหตุการณ์ต่อเนื่อง

ปัจจุบันกาลชนิดนี้มีการณ์ลักษณะที่ต่อเนื่องปรากฏร่วมด้วย หมายถึงเหตุการณ์ที่ดำเนินต่อเนื่องจากอดีตถึงปัจจุบันและอาจถึงอนาคต

ปัจจุบันกาลชนิดนี้จะแสดงรูปภาพดังนี้ คือ

รูปในโครงสร้างลึก

V
(Aux₂)

(Duration)

รูปในโครงสร้างผิว

คำกริยา เช่น คอย ฯลฯ

หน่วยช่วยหลังกริยา คือคำว่า มา, แล้ว

หน่วยระยะเวลา เช่น สองชั่วโมง ฯลฯ

ตัวอย่าง

เขาคอยขอ (มา) (สองชั่วโมง) (แล้ว)¹

4.2.2.4.6 ปัจจุบันกาลแสดงเหตุการณ์ที่สมบูรณ์

ปัจจุบันกาลชนิดนี้มีการสังเกตลักษณะที่สมบูรณ์ปรากฏร่วมด้วยหมายถึง เหตุการณ์ที่สมบูรณ์หรือเสร็จสิ้นแล้วในเวลาปัจจุบัน ในภาษาไทยจะมีปัจจุบันกาลแสดงเหตุการณ์ที่สมบูรณ์ชนิดเดียวเท่านั้น คือปัจจุบันกาลแสดงเหตุการณ์ในอดีตที่มีผลปรากฏในปัจจุบัน ซึ่งจะแสดงรูปภาพดังนี้คือ

รูปในโครงสร้างลึก

V

(Aux₂)

รูปในโครงสร้างผิว

คำกริยาเช่น มา ฯลฯ

หน่วยช่วยหลังกริยา คือคำว่า แล้ว

ตัวอย่าง

เขมา (แล้ว)

ที่กล่าวมาทั้งหมดเกี่ยวกับปัจจุบันกาลในภาษาไทย พอจะสรุปเป็นตารางให้เห็นชัดเจนยิ่งขึ้นดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ประโยคนี้ผ่านกฎการ परिवर्तयที่หน่วยระยะเวลาแล้ว.

ความหมายและรูปทั้งในโครงสร้างเล็กและโครงสร้างนิวของปัจจุบันกาลในภาษาไทย

ความหมายของปัจจุบันกาล	รูปปัจจุบันกาลในโครงสร้างเล็ก		รูปปัจจุบันกาลในโครงสร้างนิว	ประโยค
	รูปที่แสดงกาล	รูปที่แสดงการณลักษณะ		
1. ปัจจุบันกาลแสดงความเป็นจริงเสมอไป	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	โลกหมุนรอบดวงอาทิตย์ นกบิน
2. ปัจจุบันกาลแสดงเหตุการณ์เกิดร่วมกับการพูด	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	เขี้ยวส่งบอลให้ชาว ฉันทอนแบ่งลงในขาม
3. ปัจจุบันกาลแสดงเหตุการณ์เกิดเป็นประจำ	(Time)	(Aux) ₁ ; (Frequency)	(มัก (จะ)); (ทุกวัน)/(ปีนี้)	เขา (มัก (จะ)) ขับ รถไปโรงเรียน (ทุกวัน) (ปีนี้)
4. ปัจจุบันกาลที่กำลังดำเนินอยู่	(Time)	(Aux) ₁ ; (Aux) ₂	(กำลัง); (อยู่)/(ขณะนี้)	เขา (กำลัง) ร้องเพลง (อยู่) (ขณะนี้)

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ความหมายของปัจจุบันกาล	รูปปัจจุบันกาลในโครงสร้างเล็ก		รูปปัจจุบันกาลในโครงสร้างนิว	ประโยค
	รูปที่แสดงกาล	รูปที่แสดงการณลักษณะ		
5. ปัจจุบันกาลแสดงเหตุการณ์ที่ต่อเนื่อง	ไม่มี	(Aux ₂); (Duration)	(มา), (แล้ว); (สองชั่วโมง)	เขาคอยรอ <u>(มา)</u> (<u>สองชั่วโมง</u>) (<u>แล้ว</u>)
6. ปัจจุบันกาลแสดงเหตุการณ์ที่สมบูรณ์	ไม่มี	(Aux ₂)	(แล้ว)	เขามา (<u>แล้ว</u>)
6.1 ปัจจุบันกาลแสดงเหตุการณ์ในอดีตที่มีผลปรากฏในปัจจุบัน				

หมายเหตุ เครื่องหมาย; ที่ปรากฏในตารางเพื่อใช้แยกรูปที่แสดงการณลักษณะออกจากกัน
 เครื่องหมาย / ที่ปรากฏในตารางเพื่อใช้แยกรูปที่แสดงกาลและการณลักษณะ
 เครื่องหมาย () ที่ปรากฏในตารางเพื่อใช้ครอบรูปที่อาจปรากฏหรือไม่ปรากฏ